

1

5

1/ Anna Hulačová, *Jedlý, Krásný, Nezkrotný*, 2022 (foto: Michal Czanderle)

2/ Ján Mančuška, *Ráno 2001, 1999*, (foto: Michal Czanderle)

3/ Laurence Weiner, *instalace před budovou Art Basel*

4/ Šimon Šýkora, *Eaten by the night*, 2021

5/ Grand Palais, Paříž

SMĚR

Paříž

Text: Lucie Drdová – Foto: archiv Art Basel, Polansky Gallery

Po dvou letech se termín konání basilejského veletrhu vrací do své tradiční červenové poloviny. Vše, co se dělo v minulých měsících, je téměř zapomenuto. Převládá radostná atmosféra z „návratu starých časů“ a především bezprostředního setkání se nad cennými díly. Ačkoli se již na jaře uskutečnilo několik veletrhů, jejich zastoupení ale nebylo výrazněji mezinárodní.

Art Basel je pojem, kvalita a především ukazatel, jak se vyvíjí každoroční „náлада“ sběratelů, institucionálních akvizic a budoucí výstavní dramaturgie. Ve srovnání s metropolemi umění je Basilej poklidnou periferií, kterou v několika dnech opanuje elita světa umění a jeho trhu. Její přítomnost se zcela propíše do podoby a denního rytmu.

Navzdory globální expanzi v Miami Beach, do New Yorku a Hongkongu je to síla původní značky, tradice sběratelství,

finančního potenciálu a v neposlední řadě i nostalgie, která tuto afinitu definuje.

V poslední zprávě o celosvětovém trhu s uměním, již vydává Art Basel společně s UBS Global, je důležitá poznámka o výrazném nárůstu obchodu ve Francii, který loni dosáhl svého maxima za posledních deset let. Logicky se po oznámení brexitu očekával přesun z Velké Británie do „evropského“ prostoru. Řada obchodníků ujišťovala, že to s aktuální situací nemá mnoho společného a jedná se o dlouhodobou strategii. Již v roce 2019 si přední galeristé, jako je londýnská White Cube nebo David Zwirner, otevřeli pařížské pobočky. Letos je následuje Hauser & Wirth. A svoji novou „dependance“ už oznámil i Art Basel – v Grand Palais Éphémère na říjen.

Autorka je historička umění a galeristka, www.drdovagallery.com

ČESKÉ ZASTOUPENÍ NA ART BASEL

Je jisté skvělé, že se české galerie dokážou v tomto prostředí prosadit. Letos je to zásluhou přední galerie hunt kastner, která uspěla s instalací Jána Mančuška (1972–2011) v sekci Feature. Tento konceptuální umělec byl jedním z mála z nastupující porevoluční generace, který se záhy prosadil v mezinárodním kontextu.

Přímo excelentní institucionální vzestup zažívá v posledních letech Anna Hulačová (* 1984), jejíž fantaskní instalace jsou součástí sochařské „procházky“ v sekci Parcours.

Na paralelním veletrhu Liste, který si vybudoval silnou pozici pro zcela mladé umělce, představuje pražská Polansky gallery Šimona Šýkora (* 1990) s jeho figurativními plátny, která oslovují diváka svou znepokojující nálehavostí.